अया । नागोटये य छह्टो इतो विद्वो विद्वारितः । का ख-दर विजानीयात् कथ्यपद्य वश्रो यथा । यन्त्रातः पतते-विन्दुवां वाष्रपविचोद् तः। तन्त्रातं सदतं दंशादिषं साम्ब टार्णम्। ज्वानायते त संपूर्ण देहे संक्रमते विषस् । यावत् संकामयेदवाद्धं क्षञ्चितं वा प्रसारयेत्। ध्वनेन खणमाले च विषं गच्छति सस्ते । एधते विष-वेमस्त चत्रयोऽच सङ्ख्यः । वर्धते रज्ञमासाद्य ततो बात शिकी यथा। तैल विन्दुर्जनं प्राप्ट यथा देगेन वर्द ते। शिषाण्डी बात्रयं प्राप्य मार्तन समीरितः । ततसा-बागतं पाय लगस्यानं क्लिटितम। खवास दिगुणं विद्या को चितेष चतुर्च स्। पित्ते त लिए सं याति ऋ में वे बाइ मं भवत् । वायी विंगदुगुराञ्चीय मज्जी अध्युषं तथा। पाणे चैकाणवीगृते सर्वस्रोतो निरो-धयेत्। स्नातसा इध्यमानेन याति साध्यमसाध्यताम्। तताऽसी विवते जन्तुर्निशासाच्छ्रासवितिनः। निष्काची स ततो जीवे भते पश्चलमागते । दानि भतानि मर्कान यस यस बचालयम्। प्रचिव्यापकाया तेजी वायुराकामः कीव च। इलोषामेव संघातः शरीरमभिन्नीयते। प्रथिवी पृष्टिनी याति खापसायेष नीयते । तेजी मन्त्रति चा-दिला बादतो नादतं ब्रजेत्। बाकामध्येव बालामे यह तेनेव मक्कति। खद्यानं ते प्रयक्ते परसर्गन-बोलिताः। न जीवेदागतः विचिद्धिः जन्मनि सुन्तः!। किमाथ न उपेचेत त्वरितं तु चिकित्ययेत्। एकमस्ति विषं बोने दितीयचीपपदात्। यथा वनिष्यु व ग्याः वरन्तु तथैव च। प्रथमे विषयेगे तु रोम हर्पः प्रजायते। दितीवे विष्वेगे त खेदी गालेषु जाउने । तृतीये विष-बेगे त कस्यो मालेष जायते। चतुर्थे विषवंगे त श्रोत्नानरिनरोधकत्। पश्चमे विवनमे त हिका मानेष आयते। महे त विभवेगे त यीवाभङ्कात जायते। अप्रमे विषवेरी हा पाणभ्यो विषय चारी सप्तधातव इा होते वैनतेयेन भाषिताः । स्वचास्याने विषयाप्ते तस्य क्रपाणि मे प्रथ्य । छङ्गानि तिमिरायले यतन्ते च सुड़ हैं डि:। एतानि यस विक्रानि तस्य स्वचगतं वि-षस्। तस्त्रागरं पवन्यापि येन सन्य ग्रते सुन्तरः। अर्क-मूजवपामार्गं पियक्षं तमर तथा। एतहाजोद्य दातमा ततः सम्पदाते सकम् नतकायान् कते विष्र ! न निवर्तेत चेदिमम् । त्वचःस्थान ततो भिष्या एकस्थानं मधावति। विषे ए रह्मचंप्राप्ते तथा क्याणि मे प्रस्ता ।

दद्यते सद्यते चैव शीतलं बद्धमन्तते। एतानि यस र्पाणि तथा रक्षं नत विषस्। ततागदं प्रवच्छानि वेन सम्बद्धते हस्तम्। छशीरं चन्दनं कुष्ठसत्पसं तगरं तथा। कञ्चाकास्य मूलानि विन्धुवार-स्मास च। इिङ्कृञ्च मारचचेव पूर्वरेगे त दापयेत्। धहती दिवनाची च रन्द्रवादिषमूलकम्। सर्पगन्वा ष्टतं चैव दितीये परिकीत्तितम् । विन्तुवारं तथा इिङ्क लतीये कारयेटुब्धः। नस्यं पानञ्च सूर्वीत चाञ्चनं चेपनं न्या। एतंनेवीयचारेच ततः सम्पदाते सुखम्। रक्तस्थानं ततो गला पित्तस्थानं प्रधावति । पित्त-स्थानगते विम ! विषे छ्पाचि मे प्रम् । उत्तिकते नि-पनतं दद्यते सद्यतं तथा । गालतः पीतता खाद दियः पश्चिति पीतिकाः । धरनाश्च भवेन् पूर्णा न पात्मार पिजानते। विषक्तियां तस्य कृत्यांत् यथा सम्पद्यते विखम्। पिष्यकं मधुकं चैव मधुखग्द्रधनं तथा। मधुसार्मचाब्च जातिभक्त्वाब्काम्। इन्द्रवादिष बूख व गयां मूले च पेषयेत्। नखं तस्य प्रयुक्तीत पान-माजेपसञ्जनस् । एतेनैवीपचारेण ततः यस्यदाते एखन्। पित्तस्यानमतिकास्य त्रे बालान्य गकात । स्रेब्स्लाने ततः प्राप्ते तस्य इत्याचि से प्रत्यु । गालाचि तस्य बधानी निश्वास्थ न जायते। बाबा च सबते तस्य करही घर घरायते। एतानि यस छ्पाणि स्त्रास्थान-जतं विषम् । तस्वागट् प्रवस्त्रामि येन सम्पद्यत सुखम् । लिकट्तं को यातकी जोधश्च मध्यारकम्। एतेवां सप्त-भागानि गवरं मुलेश पेवयेत्। नखं पानञ्च कावीत बझनं वेपनं तथा। एतंनैवोपचारंण ततः सम्बद्धते स्खम्। जीमसानम्तिकस्य वायुस्यानञ्च गच्छति। तत छपाणि वच्छामि वायुखानगतं विषे । खाधायते च जठरं यद्भगांच न पक्षति । देहमं क्रचते रूपं हरि-भक्तम जायते । एतानि वस इपापि तस वायुगतं विषम्। तत्वागद प्रवच्चामि येन सम्पद्यते सच्यम्। योगभूनं वियादशु रक्षा च गनविष्यनी। । इन्ह्रम णिहा सिष्काञ्च कुर्याह्याञ्च तसाञ्चनवेषादीन्। एषी-उगदः सर्वेविषाणि इन्यात् . खयम्बा देववरेण मृष्टः । अक्षनजीव नस्त जिप्र द्यादिवानिते। वादुस्तानं ततो सुन्ता मळास्यानं प्रधावति । विषे मळागते विष्र ! तथ द्वापि मे ऋगा। दिष्य शीयतं तथ भाग-मङ्गानि सञ्चित । एतानि यस्य छगासि तस्य मध्यगरा